

mende Spørgsmaalet om Sundhedsfare kan rejses, være Genstand for en yderligere sagkyndig Prøvelse, om det paagældende Arbejde kan antages at medføre særlig Fare for de beskæftigede Arbejderes Sundhed. I Overensstemmelse hermed har man affattet nærværende Paragraf, hvorefter der ved Spørgsmaal om Udfærdigelse af Paabud om Arbejdstidens Indskrænkning udkræves dels Indstilling fra Arbejdsraadet, dels Betænkning fra de bestaaende Centralorganisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere («Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening» og «De samvirkende Fagforbund i Danmark»).

Til § 27.

I nærværende Paragraf har man optaget den nugældende § 5 i Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen Nr. 134 af 22. April 1904, med Undtagelse af nævnte Lovbestemmelses sidste Stykke, der er overført til nærværende Forslags § 28. Samtidig har man optørt den nævnte Bestemmelse i Helligdagsloven blandt de ved den reviderede Fabriklov ophævede Bestemmelser (jfr. Forslagets § 51).

Til Begrundelse af de paagældende Reglers Optagelse i Fabrikloven skal man henvise til, at Forbudet imod Arbejde i Virksomheder under Arbejds- og Fabriktilsynet paa Folkekirkens Helligdage er et Led i den almindelige Arbejderbeskyttelse, idet man herved har tilsigtet at sikre vedkommende Arbejdere en samlet Arbejdsfrihed paa de øvrige almindelige Fridage. Ved Forslaget har man bevaret Indenrigsministerens Berettigelse til at meddele Dispensation i samme Omfang som hidtil, dog at man til Stykke a har føjet en Bestemmelse om, at der skal falde mindst 1 Frisøndag i hver Kalendermaaned. Herved har man ønsket at forebygge den Omgaaelse af Loven, som hidtil har kunnet finde Sted i Sæsonindustrierne derved, at Arbejderne beskæftiges hver Søndag i Arbejdssæsonen under Henviisning til, at de i den øvrige Del af Aaret kunne have fri hver Søndag. — Endvidere har man tilføjet en ny Bestemmelse (jfr. Pkt. c), hvorefter Undtagelse fra Helligdagsfriheden kan indrømmes, naar der mellem Arbejdsgiver og Arbejdere i den paagældende Virksomhed er afsluttet bindende Overenskomst angaaende Fastsættelsen af den samlede Arbejdsfrihed. Der har ved adskillige for Administrationen foreliggende Tilfælde vist sig at være praktisk Trang til en saadan mere almindelig Dispensations-Beføjelse, idet den ugentlige Arbejdsfrihed undertiden og navnlig i

store Virksomheder med skiftende Arbejds- hold kan ønskes henlagt til andre Dage i Ugen end Søndagen. Naar der herom er afsluttet Overenskomst mellem vedkommende Arbejdsgiver og Arbejdere, vil en Dispensation ofte være i alles Interesse.

Til § 28.

Paragraffen er i det væsentlige enslydende med den gældende Fabriklovs § 14; tilføjet er kun en Henviisning til Bestemmelserne i Forslagets § 21 samt §§ 24—27, ligesom sidste Stykke af den nuværende § 5 i Helligdagsloven af 22. April 1904 (jfr. Forslagets § 27) er indføjet i Paragraffen.

Kapitel V. Forskellige Bestemmelser.

Til § 29.

Paragraffens 1ste Stykke er enslydende med den nugældende Fabriklovs § 16.

I Paragraffens 2det—4de Stykke har man optaget den nugældende Fabriklovs § 15, idet man — efter Forslag fra »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening« har indskudt, at den omhandlede Lægeundersøgelse først skal foregaa en Tid (senest 4 Uger) efter Antagelsen, og for saa vidt vedkommende forbliver hos Arbejdsgiveren. Endvidere er i Paragraffens 4de Stykke tilføjet en Bestemmelse om, at der af Indenrigsministeren efter Samraad med Justitsministeren og Sundhedsstyrelsen bliver at fastsætte en Takst for den paagældende Lægeattest. Derimod har man i Slutningen af Paragraffens 2det Stykke — som formentlig overflødig — udeladt den i nugældende Fabriklovs § 15, 1ste Stykke, sidste Punktum, indeholdte nærmere Beskrivelse af den paakrævede Lægeundersøgelse.

Til § 30.

Nærværende Paragrafs 1ste Stykke er enslydende med den nugældende Fabriklovs § 18, 1ste Stykke.

Den gældende Bestemmelse i Fabriklovens § 18, 2det Stykke, har i den forløbne Aarrække kun i ringe Grad været benyttet. Grunden hertil har formentlig — foruden Ukendskab til den herved af det offentlige tilbudte Bistand — været den Omstændighed, at det offentliges Hjælp til kvindelige Arbejdere under den paabudte Barselhvile vel ikke medførte Fattighjælps Virkning, men dog gennem de kommunale Myndigheder blev ydet under ydre Former, som ikke i den almindelige Bevidsthed adskilte sig tilstrækkeligt fra den for almindelig Fattighjælp gældende Forretningsgang. For